

ZASTUPNIČKI DOM HRVATSKOGA SABORA

40

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZABRANI I TRENUTNIM DJELOVANJIMA ZA UKIDANJE NAJGORIH OBLIKA DJEČJEG RADA (br. 182)

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Konvencije o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada (br. 182), koji je donio Zastupnički dom Hrvatskoga sabora na sjednici 28. ožujka 2001.

Broj: 01-081-01-1027/2
Zagreb, 2. travnja 2001.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZABRANI I TRENUTNIM DJELOVANJIMA ZA UKIDANJE NAJGORIH OBLIKA DJEČJEG RADA (BR. 182)

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada (br. 182), usvojena u Ženevi, 17. lipnja 1999., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Konvencija 182 **KONVENCIJA O ZABRANI I TRENUTNIM DJELOVANJIMA ZA UKIDANJE** **NAJGORIH OBLIKA DJEČJEG RADA**

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, sastavši se na 87. zasjedanju 1. lipnja 1999., i imajući na umu potrebu usvajanja novih instrumenata o zabrani i ukidanju najgorih oblika dječjeg rada, kao glavnog prioriteta za djelovanje na nacionalnoj i međunarodnoj razini, uključujući međunarodnu suradnju i pomoć, i kao dopunu Konvenciji i Preporuci o najnižoj dobi za zapošljavanje iz 1973., koji ostaju temeljni instrumenti o dječjem radu, i smatrajući da djelotvorno ukidanje najgorih oblika dječjeg rada zahtijeva trenutno i sveobuhvatno djelovanje, uzimajući u obzir važnost besplatnog osnovnog obrazovanja i potrebe da se dotična djeca udalje sa svakog takvog rada i da se osigura njihova rehabilitacija i integracija u društvo, vodeći istovremeno brigu o potrebama njihovih obitelji, i podsjećajući na rezoluciju o ukidanju dječjeg rada koju je usvojila Međunarodna organizacija rada na svom 83. zasjedanju 1996. godine, i priznajući da je dječji rad uvelike prouzročio siromaštvom, te da je dugotrajno rješenje u održivom ekonomskom rastu koji vodi društvenom napretku, a osobito smanjenju siromaštva i svima dostupnom obrazovanju, i podsjećajući na Konvenciju o pravima djeteta koju je 20. studenoga 1989. usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, i podsjećajući na Deklaraciju MOR-a o temeljnim načelima i pravima na radu i način njezine primjene koje je Međunarodna konvencija rada usvojila na svom 86. zasjedanju 1998. godine, podsjećajući na to da su neki od najgorih oblika dječjeg rada obuhvaćeni drugim međunarodnim instrumentima, a osobito Konvencijom o prisilnom radu iz 1930. i Dopunskom konvencijom Ujedinjenih naroda o ukidanju ropstva, trgovine robljem i instituta i praksi sličnih ropstvu iz 1956., i odlučivši usvojiti određene prijedloge u vezi s dječjim radom, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije; usvaja sedamnaestog lipnja tisuću devetsto devedeset devete godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o najgorim oblicima dječjeg rada iz 1999.

Članak 1.

Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju mora, kao najhitniju zadaću, poduzeti trenutne i djelotvorne mjere kako bi osigurala zabranu i ukidanje najgorih oblika dječjeg rada.

Članak 2.

U smislu ove Konvencije, izraz "dijete" se primjenjuje na sve osobe mlađe od 18 godina.

Članak 3.

U svrhe ove Konvencije izraz "najgori oblici dječjeg rada" obuhvaća:

- (a) sve vrste ropstva ili ropstvu slične prakse, kao što je prodaja djece i trgovina djecom, dužničko ropstvo i kmetstvo, te prisilni ili obvezni rad, uključujući prisilno ili obvezno novačenje djece za njihovo korištenje u oružanim sukobima;
- (b) korištenje, podvođenje ili nuđenje djeteta za prostituciju, proizvodnju pornografskog materijala ili pornografske priredbe;
- (c) korištenje, podvođenje ili nuđenje djeteta za nezakonite djelatnosti, a osobito za proizvodnju droge i trgovinu drogom na način definiran odgovarajućim međunarodnim ugovorima;
- (d) rad koji bi, zbog svoje naravi i okolnosti u kojima se obavlja, mogao štetiti zdravlju, sigurnosti i moralu djece.

Članak 4.

1. Vrste rada spomenute u članku 3. (d) moraju se odrediti nacionalnim zakonima ili drugim propisima ili od strane nadležne vlasti, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, uzimajući u obzir relevantne međunarodne standarde, a posebno stavke 3. i 4. Preporuke o najgorim oblicima dječjeg rada iz 1999.
2. Nadležna vlast mora, nakon savjetovanja s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, utvrditi gdje postoje vrste rada koje su na taj način određene.
3. Popis vrsta rada određenih prema stavku 1. ovoga članka, mora se periodično ispitivati i po potrebi mijenjati, uz savjetovanje s organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika.

Članak 5.

Svaka članica mora, nakon savjetovanja s organizacijama poslodavaca i radnika, uspostaviti ili odrediti odgovarajuće mehanizme za praćenje provedbe odredaba kojima se osigurava primjena ove Konvencije.

Članak 6.

1. Svaka članica mora, kao prioritetnu zadaću, osmisliti i provoditi programe djelovanja kako bi ukinula najgore oblike dječjeg rada.
2. Takvi programi djelovanja moraju se osmisliti i provoditi uz savjetovanje s odgovarajućim vladinim institucijama, te organizacijama poslodavaca i radnika, uzimajući u obzir, ako je to primjereno, mišljenja drugih zainteresiranih grupa.

Članak 7.

1. Svaka članica mora poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala djelotvornu provedbu i poštivanje odredaba kojima se primjenjuje ova Konvencija, uključujući utvrđivanje i primjenu kaznenih sankcija ili, ako je to primjereno, drugih sankcija.
2. Svaka članica mora, uzimajući u obzir važnost obrazovanja u ukidanju dječjeg rada, poduzeti djelotvorne i vremenski određene mjere kako bi:
 - (a) spriječila angažiranje djece na najgorim oblicima dječjeg rada;
 - (b) osigurala potrebnu i primjerenu izravnu pomoć za udaljenje djece s najgorih oblika dječjeg rada i njihovu rehabilitaciju i integraciju u društvo;
 - (c) osigurala pristup besplatnom osnovnom obrazovanju i, gdje god je to moguće i primjereno, i profesionalnu izobrazbu svoj djeci udaljenoj s najgorih oblika dječjeg rada;
 - (d) identificirala posebno ugroženu djecu i stupila u izravan kontakt s njima;
 - (e) uzela u obzir posebne okolnosti u kojima se nalaze djevojčice.
3. Svaka članica mora odrediti nadležno tijelo odgovorno za provedbu odredaba kojima se osigurava primjena ove Konvencije.

Članak 8.

Članice moraju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj pomagale u provedbi odredaba ove Konvencije kroz pojačanu međunarodnu suradnju i/ili pomoć, uključujući potporu društvenom i gospodarskom razvoju, programima iskorjenjivanja siromaštva i svima dostupnom obrazovanju.

Članak 9.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 10.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.
2. Ona stupa na snagu 12 mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.
3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 11.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon proteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Otkaz proizvodi pravne učinke godinu dana nakon datuma kad je registriran.
2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže Konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenim u ovome članku.

Članak 12.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija ili otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.
2. Notificirajući članicama Organizacije registraciju druge ratifikacije, glavni ravnatelj mora upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 13.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 14.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 15.

1. Ako konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, i ako nova Konvencija ne bi odredila drukčije:
 - (a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure značila bi otkazivanje

ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 11., ako, i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

Članak 16.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Convention 182

CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office,
and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and
Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the

International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention; adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Convention, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term "child" shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term "the worst forms of child labour" comprises:

- (a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;
- (b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;
- (c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;
- (d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.
2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.
3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.
2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

Article 7

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.
2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:
 - (a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;
 - (b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;
 - (c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;
 - (d) identify and reach out to children at special risk; and
 - (e) take account of the special situation of girls.
3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 8

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A. Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration for each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.
2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides.
 - (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
 - (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Članak 3.

Izvršavanje Zakona o potvrđivanju Konvencije o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada (br. 182) u djelokrugu je Ministarstva rada i socijalne skrbi.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi za Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu za Republiku Hrvatsku objaviti sukladno članku 30. stavku 3. Zakona o sklapanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa: 018-05/01-01/04

Zagreb, 28. ožujka 2001.

ZASTUPNIČKI DOM HRVATSKOGA SABORA

Predsjednik

Zastupničkog doma Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v. r.